

**ЧОРНОМОРСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ПЕТРА МОГИЛИ
ІНСТИТУТ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ
Кафедра публічного управління та адміністрування**

КУЧЕР ІРИНА АНДРІЇВНА

**МЕХАНІЗМИ ЗАЛУЧЕННЯ МОЛОДІ ДО УПРАВЛІНСЬКОЇ
ДІЯЛЬНОСТІ В ОРГАНАХ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ**

Спеціальність: 281 Публічне управління та адміністрування

АВТОРЕФЕРАТ

магістерської роботи на здобуття наукового ступеня
магістра публічного управління

Миколаїв – 2020

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА РОБОТИ

Актуальність теми дослідження. Залучення молоді на держслужбу є однією з найважливіших задач, яка дозволяє вирішувати багато проблем державних організацій. «Омолодження» кадрового складу, впровадження новітніх підходів в систему державного управління, свіжий погляд на професійну діяльність, висока мотивація до змін ось далеко не повний список тих можливостей, які відкриваються завдяки залученню молоді до управлінської діяльності в органах публічного управління.

Як відомо, чим ефективніша в країні держслужба, тим вище показники соціально-економічного зростання, конкурентоспроможність і міжнародна репутація країни. При цьому кадровий склад державних організацій, що характеризується такими показниками, як рівень професійної компетентності, мотивація до праці, інтелектуальний і творчий потенціал, загальний рівень ерудиції та освіченості, морально-етичні якості, є стрижневим, якщо не єдиним фактором, що визначає ефективність державного управління.

Сьогодні в українському суспільстві відбувається процес зміни управлінських поколінь. Унаслідок біологічного віку та соціальних причин вирішувати нагальні проблеми державного розвитку належить передусім молоді. Залучення до системи управління молодих, професійно та морально підготовлених кадрів може стати одним із важливих чинників підвищення ефективності державного механізму.

Однак у молодих людей є одна важлива особливість: при всьому своєму прагненні до активної діяльності, вони далеко не одразу бувають до неї підготовлені і здатні. Щорічно до системи державного управління залучаються десятки тисяч молодих людей. І державі важливо знати, чи мають вони здібності до управління.

Успішна молодіжна політика є інструментом здатним забезпечити геополітичну конкурентоспроможність нашої держави, а також розвиток ОТГ протягом наступних десяти років.

Стан наукової розробки теми. Розробці цих проблем присвячено наукові праці відомих вітчизняних та зарубіжних учених, зокрема Г. Атаманчука, В. Бакуменка, В. Бичека, В. Борденюка, Ж. Веделя, В. Дерещ, В. Єрмоліна, А. Коваленка, І. Коліушка, О. Крупчана, Б. Курашвілі, В. Малиновського, Н. Нижник, П. Надолішнього, Т. Пахомової, Г. Райта, О. Сушинського, О. Фрицького, В. Цветкова, Є. Шамхалова, В. Шаповала та ін.

Безпосередньо управлінські зв'язки та взаємовідносини в системі органів виконавчої влади досліджували В. Білоус, С. Давтян, В. Дерещ, І. Ісаєнко, М. Канавець, О. Кулініч, Ю. Марчук, Н. Плахотнюк, С. Саханенко.

Питання громадянської активності молоді в контексті становлення інститутів підтримки молоді в Україні знайшли своє висвітлення, зокрема, у напрацюваннях Є. Бородіна, М. Головатого, В. Головенька та інших авторів.

Теоретичною основою досліджень у сфері держуправління стали праці вітчизняних учених В. Авер'янова, В. Бакуменка, С. Білої, А. Дегтяря, О. Долгальнової, О. Іваницької, В. Князева, О. Крюкова, М. Латиніна, В. Лугового, А. Мерзляка, О. Мордвінова, Н. Ніжник, В. Огаренка, Н. Пухтинського, В. Скуратівського, О. Черниш, В. Шамрая.

Серед дослідників молодіжної проблематики другої половини ХХ ст., зокрема тих, хто досліджував політику держави стосовно молоді періоду СРСР, помітно виділяються зарубіжні науковці, а саме: С. Алещонок, М. Антонов, І. Ільїнський, А. Козлов, В. Криворученко, В. Лісовський, В. Луков, М. Мошняга, Д. Полієва, С. Пугинський, М. Перепелиця, В. Чупров тощо.

Окремим аспектам ДМП приділяли увагу зарубіжні вчені: П. Кваккестейн, К. Лазос, П. Лаурітцен, Ф. Мюллер, М. Харрісон, К. Хартман-Фріч, А. Цокаліс тощо.

Об'єкт цієї роботи – молодь в управлінській діяльності.

Предметом дослідження є механізми залучення молоді до управлінської діяльності в органах публічного управління та адміністрування.

Мета роботи полягає у висвітленні та обґрунтуванні механізмів залучення молоді до управлінської діяльності в органах публічного управління та адміністрування.

Відповідно до мети, автор сформулював такі **завдання**:

- висвітлити понятійно-категоріальний апарат, теоретичні основи та нормативно-правову базу дослідження;
- виокремити зміст та форми залучення молоді до управлінської діяльності;
- дослідити організацію відбору молоді на держслужбу в Україні та охарактеризувати застосування соціальних технологій у сфері залучення молоді до управлінської діяльності;
- надати визначення громадської та політичної активності молоді;
- розкрити концептуальні основи і механізми реалізації молодіжної політики в ЄС;
- з'ясувати шляхи оптимізації механізмів залучення молоді до управлінської діяльності на прикладі провідних країн ЄС.

Методи дослідження. Дослідження базується на сукупності наукових принципів, методів в області соціального розвитку суспільства, соціології управління, соціологічних і психологічних теоріях молоді та її суб'єктності в суспільних процесах, розроблених вітчизняними психологами, соціологами, економістами, філософами і політологами.

Проблема результативності державної молодіжної політики, що виражається в ефективному задоволенні специфічних потреб молодого покоління і одночасному захисті інтересів усіх верств суспільства, в забезпеченні цілей суспільного розвитку є вкрай багатоплановою, тому в

магістерській роботі використовувалася система загальних (нормативно-ціннісний, системний підхід, соціологічний, компаративний, інституційний) і загальнологічних (аналіз і синтез, індукція і дедукція) методів.

Аналіз концептуальних основ і механізмів реалізації молодіжної політики доцільно проводити, виходячи з системного підходу, оскільки він дозволяє розглянути молодіжну політику як систему цілеспрямованих заходів, інтегровану в загальну систему державного і наддержавного управління, а також проаналізувати молодіжну політику на двох основних рівнях її реалізації в рамках ЄС: наднаціональному і національному. Тому системний підхід є теоретико-методологічною базою цього дослідження.

Наукова новизна дослідження. Виконана магістерська робота – це самостійна наукова праця у сфері публічного управління та адміністрування, в якому автором отримано науково-обґрунтовані результати, які можуть бути використані державними владними структурами та органами місцевого самоврядування при обґрунтуванні основних принципів молодіжної політики, розробці різного роду нормативних актів, прийняття управлінських рішень, а також підготовці цільових програм, пов'язаних з проблемами залучення молоді до управлінської діяльності в органах публічного управління та адміністрування, підтримки молодіжних організацій, освіти, залучення молоді до активної участі в житті суспільства.

Практичне значення роботи полягає в тому, що її написано в наукових та навчальних цілях, і безпосередньо адресовано викладачам, студентам та аспірантам гуманітарних факультетів, а отримані результати дослідження можуть використовуватися в навчальних цілях студентами, викладачами, фахівцями з публічного управління та адміністрування. Зібраний автором матеріал надасть можливість подальшого використання отриманих даних студентами в науково-дослідницьких та навчальних цілях, зокрема при вивченні курсів «Публічна служба», «Публічне управління та адміністрування» тощо.

Апробація результатів дослідження. Основні положення та висновки цього дослідження були представлені на розгляд у вигляді виступу на XXIII Всеукраїнській щорічній науково-практичній конференції «Могилянські читання – 2020» (16-20 листопад 2020 р., м. Миколаїв).

Структура роботи відбиває поставлені перед дослідженням цілі та завдання. Загальний обсяг її становить 96 сторінок, з них основного тексту – 82 сторінки. Дипломна робота складається зі вступу, 3 розділів, 6 підрозділів, висновків, списку використаних джерел, додатків (82 найменувань українською, російською та англійською мовами).

ОСНОВНИЙ ЗМІСТ МАГІСТЕРСЬКОЇ РОБОТИ

У **вступі** обґрунтовано актуальність теми, сформульовано мету та основні завдання, об'єкт і предмет, методи дослідження, висвітлено наукову новизну і практичне значення виконаної роботи, зазначено структуру і обсяг роботи.

У **першому розділі** «Теоретико-методологічні аспекти залучення молоді до управлінської діяльності в органах публічного управління» охарактеризовано теоретичні засади дослідження.

У *підрозділі 1.1. «Понятійно-категоріальний апарат та теоретичні основи дослідження»* автор вказує, що молодь – об'єкт національно-державних інтересів, один з головних чинників забезпечення розвитку Української держави і суспільства. Формування життєздатного підростаючого молодого покоління є стратегічним завданням розвитку держави. Саме тому проблеми молоді повинні постійно перебувати в центрі уваги держави, вчених і практиків. Незважаючи на велику кількість питань і глибину їх дослідження, в сучасній науковій думці, окремі аспекти формування державної молодіжної політики залишились невирішеними. Так, потребують подальшої деталізації механізми включення молоді до прийняття державно-управлінських рішень, що задекларовані майже в усій нормативно-правовій базі державної молодіжної політики, вибору критеріїв

визначення ефективності реалізації державних цільових молодіжних програм в рамках державної молодіжної політики.

У підрозділі 1.2. *«Нормативно-правова база дослідження»* автор приходять до висновку, що на законодавчому рівні роль молоді у прийнятті рішень на держрівні прописано у декількох документах. Це й Декларація *«Про загальні засади державної молодіжної політики в Україні»*, Розпорядження КМУ *«Про затвердження заходів щодо виконання Загальнодержавної програми підтримки молоді на 2004-2008 роки»* від 09.07.2008 р. № 933-р. У ЗУ *«Про держслужбу»* обумовлюється тільки граничний вік перебування на держслужбі, а мінімальний визначається загальноконституційною право- та дієспроможністю, тобто 18 років.

У підрозділі 1.3. *«Зміст та форми залучення молоді до управлінської діяльності»* автор стверджує, що розроблення регіональних програм дасть змогу залучити на держслужбу обдаровану молодь та сприяти її самореалізації; створити умови для підвищення рівня професійної компетентності обдарованих громадян; підвищити рівень обізнаності молоді з питань державного управління та держслужби. На сьогоднішній день досить активно представники української молоді організовуються у молодіжні організації, органи студентського самоврядування, студентські профспілки, молодіжні парламенти тощо. Саме такі утворення існують переважно в умовах демократизації суспільства та влади, які сприяють розвитку активної, цілеспрямованої, сучасно адаптованої молоді.

У другому розділі *«Проблема залучення молоді до управлінської діяльності: загальна характеристика»* автором визначені основні перешкоди на шляху до залучення молоді в управлінські процеси.

У підрозділі 2.1. *«Організація підготовки та відбору молоді на державну службу в Україні»* автор зазначає, що в останні роки в країні в результаті невміло проведених політичних реформ відбулося відчуження молоді від політики, влади, управління. Зламана колишня система політичної соціалізації молоді, а нова не створена, зникла спадкоємність в управлінні,

молодь не бере участі в рішенні місцевих і державних питань, не має каналів реалізації своїх інтересів. Молодіжні програми або не виконуються, або відсутні повністю. Молодь виявилася витіснена на периферію суспільної свідомості, влада безпорадна в справі створення нормальних умов саморозкриття особистісних властивостей молоді людини, не робить йому підтримки в досягненні сталого соціального стану, набуття професійних навичок, формування політичної позиції. На таке до себе ставлення молодь відповіла політичною апатією, байдужістю до змін, що відбуваються. Завдання полягає у виявленні управлінських здібностей у максимально більшій кількості молоді, аби мінімізувати потрапляння до державного управління непридатних або не підготовлених до цього виду суспільної діяльності людей. Перевірка розроблених теоретичних механізмів на практиці, виявлення управлінської придатності молоді на підставі запропонованих критеріїв потребують наявності факту суспільної діяльності молоді.

У підрозділі 2.2. *«Застосування соціальних технологій у сфері залучення молоді до управлінської діяльності»* автором вказується, що соціальні технології являють собою заснований на науковому підході спосіб, що дозволяє вивчати, прогнозувати різні соціальні зміни, і активно впливати на практичне життя, отримувати прогнозований соціальний результат. Технологізація виступає як інноваційний метод перетворення соціального простору. Отже, під соціальними технологіями в сфері молодіжної політики автор розуміє сукупність способів здійснення діяльності, спрямованої на успішну самореалізацію молоді, з метою розкриття її потенціалу для подальшого розвитку України, а також сприяння успішній інтеграції молоді в суспільство і підвищенню її ролі в житті країни.

У підрозділі 2.3. *«Визначення громадської та політичної активності молоді»* зазначено, що поняття «активність молоді» закріпилося в законодавчій базі України, будучи важливим завданням діяльності системи державного управління соціальним становленням та розвитком молоді.

Проте його зміст остаточно не розкритий, що потребує, зокрема, використання європейського досвіду, зіставлення понять «активність молоді» та «участь молоді». Система державного управління в демократичній державі має завдання сприяти розвитку такої активності молоді в суспільному житті, яка відповідає цінностям громадянського суспільства. Одночасно йдеться про запобігання (у кращому випадку) або припинення (у гіршому випадку) тих проявів молодіжної активності, які мають асоціальну спрямованість.

У третьому розділі *«Запозичення європейського досвіду у сфері залучення молоді до управлінської діяльності в Україні»* обґрунтовані перспективи використання досвіду провідних європейських країн у процесі залучення молоді до управлінської діяльності.

У підрозділі 3.1. «Концептуальні основи і механізми реалізації молодіжної політики в ЄС» автор зазначає, що у сучасній Європі, і, зокрема, в рамках ЄС, реалізується комплексна модель управління молодіжною політикою, яка включає в себе розгалужену мережу інститутів і організацій, що відповідають за ті чи інші напрямки діяльності. Безумовно, ключові рішення в області молодіжної політики приймаються на рівні Ради Європи, а також керівних органів ЄС. Проте, до їх обговорення та вироблення рекомендацій активно залучається сама європейська молодь, яка входить в різні інституційні об'єднання, такі, як Європейський молодіжний форум і Європейський молодіжний парламент. Аналіз документів з молодіжної політики ЄС показує, що молодь включається європейськими політиками в число найбільш важливих соціальних груп населення сучасної Європи. Крім цього, молодіжна політика спрямована не просто на розвиток молоді, але має і значну політичну складову. Мова йде про те, що перед Європою на сьогоднішній день стоїть завдання згуртування держав в рамках ЄС, в тому числі і на ідеологічному рівні. У результаті, значна частина молодіжної політики пов'язана з залученням молоді в демократичні інститути, залученням молодих людей до системи управління ЄС.

У підрозділі 3.2. «Шляхи оптимізації механізмів залучення молоді до

управлінської діяльності на прикладі провідних країн ЄС» автор приходиться до висновку, що для оптимізації механізмів залучення молоді до управлінської діяльності на прикладі провідних країн ЄС доцільно проводити роботу у таких напрямках: 1. Починати виховувати управлінські навички у молоді ще в органах студентського самоврядування ЗВО. 2. Проводити конкурси серед молоді з повною вищою освітою чи такої, що закінчує ЗВО, для виявлення осіб, які мають здібності для роботи у сфері держслужби та сприяння їх зарахуванню до ЗВО, які здійснюють підготовку магістрів за спеціальністю «Публічне управління та адміністрування». 3. Здійснювати відбір студентської молоді із закладів вищої освіти з метою стажування в органах державної влади з подальшою перспективою працевлаштування. 4. Розширювати можливості використання ЗМІ для висвітлення діяльності держслужбовців.

ВИСНОВКИ

На основі проведеного дослідження автором магістерської роботи:

1. Висвітлено понятійно-категоріальний апарат, теоретичні основи та нормативно-правову обраної тематики. У повсякденному розумінні молодь – це «молоде покоління, молоді люди», тобто люди, які не досягли зрілого віку. У науковому середовищі відсутня єдина думка з приводу визначення цього поняття, критеріїв виділення молоді в самостійну соціальну категорію, вікових меж. Молодь – об'єкт національно-державних інтересів, один з головних чинників забезпечення розвитку Української держави і суспільства. Наукові відходи щодо оновлення кадрів органів держвлади та залучення молоді на держслужбу розвивають такі українські вчені: О. Дьомін, В. Лавріненко, В. Мартиненко, Н. Нижник, В. Олуйко, О. Оболенський, С. Серьогін, А. Сіцінський, К. Плоский, Ю. Швецова. Класифікації основних теоретико-методологічних підходів, на яких базуються сучасні дослідження проблем молоді, представлені в роботах В.І. Чупрова, Ю.А. Зубока,

В.А. Лукова, А.І. Ковальової, І. С. Кона, Є. Л. Омельченко та ін. Основоположним законодавчим актом стало прийняття Комплексної програми підготовки держслужбовців, затвердженої Указом Президента України від 09.11.2000 р. № 1212, Загальнодержавної програми підтримки молоді на 2004-2008 рр., яка була затверджена ЗУ від 18.11.2003 р. № 1281, Програми підготовки та залучення молоді до держслужби та служби в ОМС, створення умов для її професійного зростання та просування по службі, затвердженої Постановою КМУ від 10.09.2003 р. № 1444. На законодавчому рівні роль молоді у прийнятті рішень на держрівні прописано у декількох документах. Це й Декларація «Про загальні засади державної молодіжної політики в Україні», Розпорядження КМУ «Про затвердження заходів щодо виконання Загальнодержавної програми підтримки молоді на 2004-2008 роки» від 09.07.2008 р. № 933-р. У ЗУ «Про держслужбу» обумовлюється тільки граничний вік перебування на держслужбі, а мінімальний визначається загальноконституційною право- та дієспроможністю, тобто 18 років. Уперше проблема залучення молоді до держслужби була заявлена в Стратегії реформування системи держслужби в Україні, де вказувалось, що для запобігання рецидивам непрофесіоналізму та некомпетентності необхідно залучати на держслужбу висококваліфікованих фахівців нової генерації. Тільки у 2002 р. у Щорічній доповіді про становище молоді в Україні «Нове покоління незалежної України (1991-2001 рр.)» вперше була актуалізована проблема недостатньої участі молоді в процесах управління державою. У 2003 р. була затверджена Програма підготовки та залучення молоді до держслужби та служби в ОМС, створення умов для її професійного зростання, яка окреслила основні напрями діяльності держави у напрямі відбору молоді до держуправління.

2. Виокремлено зміст та форми залучення молоді до управлінської діяльності. Визначаючи зміст та форми залучення молоді до управлінської діяльності слід зазначити, що ДМП, механізм її розробки і реалізації повинні бути спрямовані на розвиток інноваційного потенціалу молоді в

інтересах суспільства і з належним суспільним визнанням діяльності молодих громадян і їх об'єднань, на підтримку молодих людей в ситуаціях ризику, на формування проектів і програм, що забезпечують соціальну творчість молоді.

3. Досліджено організацію відбору молоді на держслужбу в Україні та охарактеризовано застосування соціальних технологій у сфері залучення молоді до управлінської діяльності. Існуюча система залучення молоді до держуправління зорієнтована на обмежені кола молоді, яка вже довела свою перспективність для держави. Переважна частина молодих людей потрапляє до лав держуправління поза встановлених методів відбору. Недостатня задіяність молоді у реальних процесах прийняття рішень зумовлює необхідність пошуку нових методів виявлення та виміру управлінської здатності молоді. Можливим індикатором прояву управлінських можливостей молоді у сучасних умовах є виконання соціальних проектів.

Запропонований механізм допоможе виявити та оцінити управлінський потенціал значної кількості молоді, яка претендує на заняття посад у системі органів держвлади, це повинно сприяти якісному оновленню персоналу, що унеможливить виникнення багатьох кризових ситуацій у сфері держуправління. Ефективність використання подібного методу обумовлена його специфікою: проекти надають можливість апробації ідей, концентрації індивідуальних та колективних зусиль, варіативності та пошуку оптимальних рішень.

4. Надано визначення громадської та політичної активності молоді.

Включення молоді в процеси управління становить одне з найважливіших напрямків інтеграції нового покоління в суспільні відносини. Готовність і здатність до цієї діяльності привертає все більшу увагу громадськості і вчених, тому що суспільству не байдуже з яким людським потенціалом воно увійшло в нове тисячоліття. Таке розуміння стимулює різноманітні проблемні соціальні дослідження, серед них найбільш актуальними є питання вибору життєвих стратегій, ціннісних орієнтацій і соціальних

установок, соціальної активності, політичних уподобань молоді тощо. Участь у політичному житті країни сприяє не тільки представництву інтересів молоді на рівні всього суспільства, а й залученню молодого покоління до управління державними справами. З іншого боку, це допоможе найбільш талановитим і ініціативним молодим людям проявити себе, отримати практичні навички управління і прийняття рішень. Тим самим буде створено нове покоління управлінських кадрів, яке прийде на зміну нинішнім керівникам. Допомогти молоді в правильному виборі може цілеспрямована соціально-управлінська діяльність держави, проявом якої повинна стати адекватна сучасним вимогам державної молодіжної політики, покликана реалізувати програму дій держави і суспільства в молодіжній сфері.

5. Розкрито концептуальні основи і механізми реалізації молодіжної політики в ЄС. Базовими документами, що визначили основні концептуальні засади та шляхи реалізації молодіжної політики в країнах-державих ЄС стали: «Біла книга» – «Нові стимули для молоді Європи» (2001 р.), Європейський молодіжний пакт (2005 р.), Комюніке ЄК «Підтримка повноцінної участі молодих людей в сфері освіти, зайнятості та суспільстві» (2007 р.), Стратегія молодіжної політики «Молодь – інвестування і надання можливостей» на період 2010-2018 рр. Ці документи також заклали основи загальноєвропейської молодіжної політики і стали етапами еволюції концептуалізації молодіжної політики для ЄС. аналіз документів з молодіжної політики ЄС показує, що молодь включається європейськими політиками в число найбільш важливих соціальних груп населення сучасної Європи. Крім цього, молодіжна політика спрямована не просто на розвиток молоді, але має і значну політичну складову. Мова йде про те, що перед Європою на сьогоднішній день стоїть завдання згуртування держав в рамках ЄС, в тому числі і на ідеологічному рівні. У результаті, значна частина молодіжної політики пов'язана з залученням молоді в демократичні інститути, залученням молодих людей до системи управління ЄС.

6. З'ясовано шляхи оптимізації механізмів залучення молоді до

управлінської діяльності на прикладі провідних країн ЄС. На думку автора магістерської роботи слід розширювати програми стажування молоді в ОМС та виконавчої влади; оптимізувати мережу молодіжних консультативно-дорадчих структур при органах влади місцевого рівня; активно залучати молодь до реалізації регіональних програм (у сфері охорони навколишнього середовища, освіти, науки тощо).

Багато фахівців з молодіжної політики вважають, що найдієвішим способом активізації та нормалізації політичної участі молоді могло стати посилення роботи різних європейських молодіжних форумів і рад, які могли б стати майданчиком для вираження її політичної волі. Слід зазначити, що саме цей шлях на сьогоднішній день обраний в ЄС, як найбільш оптимальний.

СПИСОК ОПУБЛІКОВАНИХ ПРАЦЬ ЗА ТЕМОЮ

1. Кучер І.А. Концептуальні основи реалізації молодіжної політики в ЄС / І.А. Кучер, С.П.Тимофєєв // ХХІІІ Всеукраїнська щорічна науково-практична конференція «Могилянські читання – 2020»: тези. – Миколаїв, 2020. – С. 43-45.

АНОТАЦІЯ

Кучер І.А. Механізми залучення молоді до управлінської діяльності в органах публічного управління. – На правах рукопису.

Магістерська робота на здобуття освітнього ступеню «магістр». Чорноморський національний університет імені Петра Могили. – Миколаїв, 2020.

У магістерській роботі автором виокремлено зміст та форми залучення молоді до управлінської діяльності; досліджено організацію відбору молоді на держслужбу в Україні та охарактеризовано застосування соціальних технологій у сфері залучення молоді до управлінської діяльності; розкрито концептуальні основи і механізми реалізації молодіжної політики в ЄС; з'ясовано шляхи оптимізації механізмів залучення молоді до управлінської діяльності на прикладі провідних країн ЄС. З точки зору автора найдієвішим способом активізації та нормалізації політичної участі молоді могло стати посилення роботи різних європейських молодіжних форумів і рад, які могли б стати майданчиком для вираження її політичної волі. Слід зазначити, що саме цей шлях на сьогоднішній день обраний в ЄС, як найбільш оптимальний.

Державна молодіжна політика в Україні вимагає негайного реформування і стратегічного переосмислення. Ключовими пріоритетами повинні стати: 1. Створення якісно нової системи і підходів в освіті з урахуванням світових тенденцій розвитку і ситуації на вітчизняному ринку праці, де на сьогоднішній день незатребуваними залишаються мільйони молодих фахівців. 2. Забезпечення випускників першим робочим місцем за фахом. 3. Продовження фінансування молодіжних програм житлового кредитування.

Ключові слова: молодь, публічне управління та адміністрування, органи державної влади, органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, Україна, ЄС.

SUMMARY

Kucher I.A. The mechanisms for attracting young people to management activities in Public Administration. – Manuscript.

Graduate work for obtaining an educational degree «Master». Petro Mohyla Black Sea National University. – Mykolaiv, 2020.

In the master's work, the author highlights the content and forms of attracting young people to management activities; the organization of the selection of young people for civil service in Ukraine has been investigated and the use of social technologies in the field of attracting young people to management activities has been characterized; revealed the conceptual framework and mechanisms for the implementation of youth policy in the EU; the ways of optimizing the mechanisms of attracting young people to management activities are clarified on the example of the leading EU countries. From the author's point of view, an effective way to activate and normalize the political participation of young people could be to strengthen the work of various European youth forums and councils, which could become a platform for expressing their political will. It should be noted that this is the path chosen by the EU today as the most optimal.

The state youth policy in Ukraine requires immediate reform and strategic rethinking. The key priorities should be: 1. Creation of a qualitatively new system and approaches in education, taking into account global development trends and the situation on the domestic labor market, where today millions of young specialists remain unclaimed. 2. Providing graduates with the first job in their specialty. 3. Continued financing of youth housing loan programs.

Key words: youth, public administration and administration, public authorities, executive authorities, local governments, Ukraine, EU.